พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ

ขนาดหน้าตัก ๑๑.๙๘๔ เมตร มีความหมายว่า

๑ หมายถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์เอกหนึ่งในดวงใจของชนชาวไทย

๑ หมายถึง พระพุทธมหาธรรมราชา ซึ่งมีเพียงองค์เดียวในโลก เป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองเพชรบูรณ์ เป็นองค์พระที่อัญเชิญมาประกอบพิธี "อุ้มพระดำน้ำ" อันศักดิ์สิทธิ์ของเพชรบูรณ์

๙ หมายถึง รัชกาลที่ ๙ แห่งบรมราชจักรีวงศ์

๘๔ หมายถึง วโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงเจริญพระชนมายุ ๘๔ พรรษา

ที่ปลายยอดจุลมงกุฎทองคำหนัก ๑๒๖ บาท ได้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุจาก ๙ ประเทศ และประดิษฐานเป็นองค์พระประธาน ณ พุทธอุทยานเพชบุระ อันเป็นทำเลที่เด่นเป็นสง่าเป็นมงคลต่อบ้านเมือง ติดทางหลวงหมายเลข ๒๑ บนเนื้อที่ ๑๘-๐-๑๘ ไร่ ด้านหลังมีสระน้ำขนาดใหญ่ ๘๐ ไร่ ซึ่งเชื่อมโยงไปยังแม่น้ำป่าสักสายเก่า เป็นลำน้ำตามตำนานที่พบองค์พระฯ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินมาประกอบพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุจาก๙ ประเทศไว้ที่ปลายยอดจุลมงกุฏและทรงเบิกเนตรองค์พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ ณ พุทธอุทยานเพชบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

และวันอังคารที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔ เวลา ๑๑.๐๐ น.ได้ทำการอัญเชิญปลายยอดทองคำขึ้นประดิษฐานบนยอดจุลมงกุฏ ซึ่งนับได้ว่าได้ทำการครบทุกชิ้นส่วนสำเร็จเป็นองค์พระ คือ พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ โดยบริบูรณ์

สิ่งที่น่าปิติเป็นอย่างยิ่ง คือ แรงศรัทธาของประชาชนต่อองค์พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ ที่สามารถระดมเงินทุนก่อสร้างองค์พระ (ไม่รวมอาคารฐานและภูมิทัศน์) สำเร็จได้ด้วยเงินบริจาคของประชาชนทั้งสิ้น เป็นจำนวนเงินกว่า ๓๐ ล้านบาท โดยไม่ใช้งบประมาณจากทางราชการเลย และสามารถก่อสร้างสำเร็จโดยใช้เวลาเพียง ๙ เดือน

พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ

พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ คือพระพุทธมหาธรรมราชา ที่ประชาชนชาวเพชรบูรณ์ได้ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างขึ้นเพื่อ เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

ทรงเจริญพระชนมายุ ๘๔ พรรษา

ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๔

และเป็นการประกาศพระพุทธศาสนาให้ประดิษฐานอย่างมั่นคง บนแผ่นดินเพชรบูรณ์

องค์พระหล่อด้วยโลหะทองเหลืองบริสุทธิ์ สูง ๑๖.๕๙๙ เมตร

หน้าตัก ๑๑.๙๘๔ เมตร น้ำหนักกว่า ๔๐ ตัน

พระพุทธมหาธรรมราชา

พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ คู่บ้านคู่เมือง มาแต่ครั้งโบราณกาล
เป็นพระพุทธรูปที่ชาวเพชรบูรณ์ ได้อัญเชิญไปประกอบพิธี
"อุ้มพระดำน้ำ" ทุกๆ ปีเป็นประจำในวันแรม ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐
องค์พระฯประดิษฐานอยู่ที่ วัดไตรภูมิ อำเภอเมืองฯ จังหวัดเพชรบูรณ์

พระพุทธมหาธรรมราชา เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ
ศิลปะลพบุรี (ขอม) หล่อด้วยเนื้อทองสัมฤทธิ์
กว้าง ๑๓ นิ้ว สูง ๑๘ นิ้ว ไม่มีฐาน
พระพักตร์กว้าง พระโอษฐ์แบะ ทรงเครื่องอย่างกษัตริย์
พระกรรณยาวจรดพระอังสา พระเศียรทรงชฎาเทริด
ทรงสร้อยพระศอพาหุรัดและรัดประคตมีลวดลายงดงาม
แลดูน่าเกรงขามยิ่งนัก

ชาวเพชรบูรณ์เชื่อว่า พ่อขุนผาเมืองเจ้าเมืองราด (อ.หล่มสัก) ได้รับพระราชทานองค์พระฯ จากพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ กษัตริย์แห่งนครธมให้อัญเชิญมาประดิษฐานเป็นพระคู่บ้านคู่เมือง อีกทั้งให้ทรงอภิเษกสมรสกับพระราชธิดาคือพระนางสิงขรมหาเทวี

หลังจากนั้น พ่อขุนผาเมืองร่วมกับพ่อขุนบางกลางหาวเจ้าเมืองบางยาง (อ.นครไทย) ซึ่งเป็นพระสหายได้ต่อสู้ขับไล่ขอมออกจากกรุงสุโขทัยกอบกู้อิสรภาพให้กับคนไทย ทำให้พระนางสิงขรมหาเทวีแค้นเคืองถึงกับเผาเมืองราดจนย่อยยับ จากนั้นตัดสินใจกระโดดลงสู่แม่น้ำป่าสักฆ่าตัวตาย ไพร่พลเสนาอำมาตย์จึงต้องอัญเชิญพระพุทธมหาธรรมราชา ลงแพล่องไปตามแม่น้ำป่าสักเพื่อหลบหนีภัย แต่ปรากฏว่าแม่น้ำป่าสักมีความคดเคี้ยวและกระแสน้ำเชี่ยวกราก จึงทำให้แพที่อัญเชิญองค์พระฯ มานั้นแตก องค์พระฯ จึงจมดิ่งลงสู่ก้นแม่น้ำหายไปกระทั่งต่อมาคนหาปลาได้ไปพบ และก่อให้เกิดตำนานอันมหัศจรรย์ "ประเพณีอุ้มพระดำน้ำ"

ประเพณีอุ้มพระดำน้ำ แต่เดิมชาวบ้านเรียกกันว่า งานสารทไทย งานอาบน้ำพระ งานแข่งเรือวัดไตรภูมิ แต่ต่อมาได้ตั้งชื่ออย่างเป็นทางการว่า "อุ้มพระดำน้ำ"

คนเพชรบูรณ์เชื่อตามตำนานว่า เมื่อประมาณ ๔๐๐ กว่าปีที่แล้ว กลุ่มคนหาปลาชาวเมืองเพชรบูรณ์ ได้ออกหาปลาในแม่น้ำป่าสักตามปกติ ในวันนั้นตั้งแต่เช้าไม่มีใครหว่านแหหรือหาปลาได้แม้แต่ตัวเดียว ระหว่างนั่งพักปรับทุกข์กันอยู่ที่คุ้งน้ำวังมะขามแฟบ ก็ปรากฏเหตุมหัศจรรย์ขึ้น เกิดลมพัดกรรโชกรุนแรงฟ้าร้องคำรามมืดครึ้ม แล้วปรากฏมีพระพุทธรูปสีเหลืองอร่ามดำผุดดำว่าย อยู่ท่ามกลางลำน้ำที่หมุนวน ชาวบ้านเห็นเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์จึงได้ร่วมกันอัญเชิญมามอบให้เจ้าเมือง แล้วอัญเชิญมาประดิษฐานไว้ที่วัดไตรภูมิ ซึ่งเป็นวัดสำคัญอยู่กลางเมือง แต่ครั้นปีต่อมาในวันสารทไทย แรม ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐ องค์พระฯกลับหายไปจากที่ประดิษฐานอย่างไร้ร่องรอย ชาวเมืองได้ร่วมกันค้นหาทั้งเมืองก็ไม่พบ แต่กลับไปพบองค์พระฯ ดำผุดดำว่ายอยู่กลางแม่น้ำป่าสักตรงสถานที่เดิมคือ วังมะขามแฟบ ชาวเมืองจึงพากันอัญเชิญองค์พระฯ กลับขึ้นมาใหม่ แล้วจึงได้ประชุมพร้อมใจตกลงร่วมกันว่า ต่อไปนี้จะขอให้เจ้าเมืองเพชรบูรณ์อัญเชิญองค์พระฯ กลับไปทำพิธีดำน้ำ ณ จุดเดิมดังกล่าว ในวันสารทไทย แรม ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐ ของทุกๆ ปี จนเป็น ประเพณีอุ้มพระดำน้ำ ประเพณีคู่บ้านคู่เมืองเพชรบูรณ์นับแต่นั้นมา

